

APÈNDIX B

RECOMANACIONS GENERALS

Les recomanacions que segueixen no són exhaustives i es complementen amb les recomanacions i exemples afegits als articles corresponents del Codi.

Estabilitat de la nomenclatura

1. Atès que l'objecte de la nomenclatura és donar a cada tàxon un nom que sigui únic, inequívoc i universal, un autor no hauria de canviar l'ús predominant dels noms o el sentit amb què aquests són emprats, si no és que això fos necessari per raons científiques (és a dir, la reclassificació dels tàxons); és d'importància capital que un nom no es transfereixi a un tàxon diferent d'aquell al qual s'aplica usualment.

2. Si les disposicions del Codi porten a requerir una acció que podria amenaçar l'estabilitat o causar confusió, aquesta acció no s'hauria de portar a terme sense sotmetre abans el cas a la Secretaria de la Comissió per demanar consell.

Establiment i formació de noms nous

3. Un autor, a l'hora de preparar la descripció d'un nou tàxon nominal, hauria d'incloure comparacions amb els tàxons propers escaients per tal d'ajudar a la identificació posterior del nou tàxon. El material tipus portador de nom s'hauria d'il·lustrar (o s'hauria de donar una referència a una il·lustració). En el cas de noms nous del nivell espècie, si els tipus portadors de nom són un o més exemplars conservats, és obligatori dipositar-los en una col·lecció esmentada explícitament mitjançant el nom i la localització [article 16.4]; si és possible, la col·lecció hauria d'estar situada en una institució dedicada a aquesta classe de funcions.

4. Un autor que estableixi un nou tàxon nominal hauria d'indicar clarament els tàxons superiors (més inclusius) (p. ex., família, ordre, classe) en els quals s'enquadra el tàxon.

5. Un autor que estableixi un nou nom del nivell gènere o del nivell espècie n'hauria d'indicar la derivació (etimologia) i, en el cas d'un nom del nivell gènere, el gènere gramatical (si no queda clar en la forma del nom mateix). Els noms nous haurien d'estar en forma llatina; també haurien de ser eufònics i fàcils de memoritzar, i no s'haurien de confondre fàcilment amb els noms d'altres tàxons de qualsevol categoria o amb paraules vernacles. En el cas de noms del nivell gènere, no haurien de ser idèntics als noms que se sap que existeixen en gèneres en botànica o microbiologia. En el cas d'un nou nom del nivell família, l'esment del gènere tipus [article 16.2] és obligatori, i també s'han de donar l'autor i la data del gènere tipus.

Apèndixs

6. Els noms científics dels tàxons del nivell gènere o del nivell espècie s'haurien d'imprimir amb una tipografia (font) diferent de l'emprada en el text; aquests noms s'imprimeixen normalment en *cursiva*, la qual no s'hauria d'emprar per als noms dels tàxons superiors. Els noms del nivell espècie comencen sempre amb una lletra minúscula i, en esmentar-los, haurien d'anar precedits sempre per un nom genèric (o la seva abreviatura); els noms de tots els tàxons supraespecífics comencen amb una lletra majúscula (versal).

7. Si s'estableix un tàxon nominal nou en un treball escrit en una llengua d'ús científic internacional limitat, el treball hauria d'incloure un resum escrit en una llengua àmpliament compresa, en el qual es destaquí el nom nou.

8. Els noms nous s'haurien d'establir en un treball imprès en paper, publicat de manera palesa en el sentit del Codi, d'àmplia circulació, i que els zòdlegs ja considerin com a vehicle usual per a publicar noms nous en el camp taxonòmic en qüestió. Els noms no s'haurien d'establir en claus, taules, resums, notes a peu de pàgina o en altres textos col·laterals al principal del treball.

9. Els autors i editors s'haurien d'assegurar que tots els noms científics nous han rebut l'atenció del *Zoological Record* i, per tant, d'un conjunt vast de zòdlegs.

Esment de noms

10. Un autor que esmenti el nom d'un tàxon del nivell espècie, del nivell gènere o del nivell família hauria de donar l'autor i la data almenys una vegada en el treball en qüestió. Un nom no hauria de ser esmentat abans de ser establert formalment (vegeu també l'apèndix A, «Codi d'ètica») i no se l'hauria de qualificar de «nou» si no és en el moment de ser establert.

11. Després d'haver estat esmentat per primera vegada en un treball concret (a part del possible esment en el títol), un nom del nivell gènere es pot esmentar de manera abreujada si és part d'un binomi o trinomi. Aquestes abreviatures haurien de ser inequívokes 1) posant sempre un punt al darrere i 2) sense donar-li una forma que es pugui confondre amb l'abreviatura d'un nom del nivell gènere proper (p. ex., *A.* es podria referir a *Aedes* o a *Anopheles*, i podria ser, doncs, ambigua en un treball sobre mosquits). Seguint les mateixes normes, el nom específic es pot abreujar en un trinomi (p. ex., els noms de les subespècies de *Danaus plexippus* es podrien abreujar com *D. p. plexippus* i *D. p. menippe*, respectivament).

12. Els cognoms (patronímics) dels autors de noms científics no s'haurien d'abreujar. Tanmateix, si un nom ha estat publicat per més de tres coautors, es pot esmentar únicament el cognom del primer coautor (igual que en la publicació original) en el text, seguit del terme «*et al.*» (en el sentit de «i d'altres»); en qualsevol cas, s'haurien d'esmentar en la bibliografia tots els noms dels coautors.